

faaer den saakaldte Præstefrihed, maatte Staten ophøre at meddele disse Folk den geistlige Ordination, thi ellers blev den, som Ministerens Broder sagde, medansvarlig for alle de Ulemper, der fremkom deraf. Naar den ene kongelig autoriserede Præst kan staae i det, han med en vis Salvelse kalder sin Kirke, og tale imod og forkjættre en ligeledes kongelig autoriseret Præst i en anden Kirke, saa falder Ansvoaret tilbage paa den kongelige Magt, der har udnævnt dem. Nei, lad os holde den Sandhed fast, der staaer over al anden Sandhed. „Giv Keiseren, hvad Keiserens er, og Gud, hvad Guds er“. Saasnart en rebelig Udførelse af denne Tanke kommer, ville vi i mange af disse vanstelige Spørgsmaal faae et ganske andet Syn for os. — Jeg har maattet udtale disse Ting saa kraftigt, som det har været muligt. Naar en Sag er udsat for en tvetydelig Opfattelse, bør man ikke forsømme Leiligheden til at vise, at hvis den skal opfattes paa en vis bestemt Maade, kan man ikke gaae ind paa dette Lovforslag, men hvis den anden Opfattelse er den rigtige, nemlig den, at Folkekirken er en borgerlig dansk Oplysningsanstalt, saa er dette Lovforslag i sin gode Ret, saa er det en fuldkommen følgerigtig Conseqvent af de Skridt, der ellers ere gjorte her i Landet.

Formanden: Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds har Ordret for en kort Bemærkning.

Brig: Det ærede Medlem maa have været særdeles uheldig igaar, siden de Medlemmer, der have svaret ham, alle grundigt have misforstaaet ham. Den høitærede Cultusminister har fuldstændig misforstaaet ham, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) har ligeledes fuldstændig misforstaaet ham, og jeg har ogsaa fuldstændig misforstaaet ham. Mon det ikke kunde være, at der i det ærede Medlems Foredrag var en vis Uklarhed og Mangel paa skarp Fremstilling, som gjorde det noget forklarligt, om man i det Hele havde opfattet Meningen anderledes, end han vilde have, at den skulde opfattes? Men jeg vil endnu sige til, at jeg, efter hvad han udtalte idag, ikke er kommen et eneste Skridt videre;

jeg har opfattet hans Foredrag igaar og den Forklaring, han har givet idag, aldeles paa samme Maade. Det ærede Medlem har fuldstændig bestemt og tydeligt udtalt, at han opfatter den danske Folkekirke som en Oplysningsanstalt; men det er den ikke. Det er ikke nogenjinde udtalt i Grundloven eller fra Folkekirken egen Midte; han har kun anført enkelte Ytringer, der skulle være sande af enkelte Mænd om en saadan Opfattelse; men efter Grundloven er den danske Folkekirke ikke en blot Oplysningsanstalt. Det ærede Medlem gjorde dernæst opmærksom paa, at jeg ikke alene havde gjort mig skyldig i en ligesaa stor Misforstaaelse, men i Noget, med Hensyn til hvilket jeg maa erklære, at jeg desto værre ikke rigtigt opfattede, hvad Meningen var; han omtalte, at han kjendte mig fra tidligere Tid, og deri skulde Forklaringen søges. Jeg tilstaaer, jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem meente dermed. Det, som havde givet Anledning til denne Bemærkning, var, at jeg havde stillet hans Udtalelse i Forbindelse med den franske Revolution. Ja, ganske vist. Hvad jeg udtalte igaar, var, at den Hovedtanke, der gik igjennem det ærede Medlems Foredrag, var en Adstillelse af Stat og Kirke, og jeg udtalte, at denne Forbring om en saadan fuldstændig Adstillelse ikke var noget Nyt, men var Noget, der var kommet frem tidligere fra to forskjellige Sider. Jeg gjorde opmærksom paa, at den var kommen frem fra en Side, som var sjendtilig stemt imod al Religion, det var i den franske Revolution, og jeg gjorde fremdeles opmærksom paa, at den var kommen frem ikke i en Frimenighed i den franske Kirke, men hvad jeg troede, det ærede Medlem maatte vide, i den reformeerte Kirke, i Genferkirken, af meget begavede, meget religiøst paaavirke Medlemmer. Jeg viste saaledes, at den Anstuelse, som det ærede Medlem havde, var kommen frem fra to Ydersider; jeg seer ikke, at der deri er Noget, som kan give det ærede Medlem Anledning til at blive saa varm. Det ærede Medlem gav en Skildring af den franske Revolution, som var i høieste Grad mærkværdig; han fremstillede den, som om den var fremgaaet af daarlige Subjecter, og havde ført til Intet. Jeg tillader mig at have en aldeles modsat